

บรรณาธิการ

ภาษาไทย

หนังสือ

การศึกษา, สมາคม. แนวคิดเรื่องการน้อมยนต์ศึกษา. พระนคร: 2503.

กำธร สธิรภูล. หนังสือและการพิมพ์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2515. 390 หน้า.

_____. หนังสือและการพิมพ์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523.

396 หน้า.

_____. ประวัติหนังสือและการพิมพ์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2525. 396 หน้า.

ชราล แพรตภูล. เทคนิคการวัดผล. วัฒนาพาณิช, 2516. 434 หน้า.

_____. เทคนิคการ เนียนข้อทดสอบ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2520.

ตุ้ย ชุมสาย. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. พระนคร: 2508.

ธีระ อาษาเมธี, คร. "การรับรู้ด้วยอักษรไทยในพบริบตาเดียว." ในบทคดีประกอบการประชุม
ชิงไปเชียน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

ประคอง กรรมสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
บรรณกิจ. 2525.

ประเทิน มหาชันธ์. การสอนอ่านเบื้องต้น ชั้นอนุรุ่ง: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523.

รัญจวน อินทร์กำแหง. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. ดวงกมล, 2517. 126 หน้า.

วิจิตร ภักดีรัตน์. เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมราช 2523, 250 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง: หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ประโยคມธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภานาคพิริยา, 2528. 241 หน้า.

บทความ

เบรื่อง อุบล. "เทคนิคในการประดิษฐ์อักษรสำหรับอุปกรณ์การสอน," วารสารอุปกรณ์การศึกษา. (กันยายน - ตุลาคม 2505): 67-74.

วิทยานิพนธ์

กมล สุคประเสริฐ, "ขนาดตัวหนังสือ ช่องไฟ และทักษะในการอ่าน," วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประ产业化, 2505.

เกษม สุริยะวงศ์. "ผลการใช้สิ่งช่วยในการจัดความคิดรวบยอดชนิดไสต์สัมผัสแบบต่าง ๆ ก่อนการเสนอสไลด์ เทปที่มีผลต่อการรับรู้ และความคงทนในการเรียนรู้."

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, 2523.

คุณรัม วงศ์เงียม. "การทัดสอน ความอ่านง่าย-ยากของตัวพิมพ์ภาษาไทยแบบและขนาดต่าง ๆ," วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชา สื่อทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

เจียมจิต ห้าวหาญ, "การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำโดยใช้วิธีนำเสนอ 3 แบบ," วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประ产业化, 2522.

ธีรศักดิ์ อัครบวร. "ขนาดและแบบตัวพิมพ์ไทยที่เหมาะสมกับแบบเรียนระดับมัธยมศึกษา" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สื่อทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.

บุญยฤทธิ์ คงคา เพ็ชร. "การศึกษา เปรียบเทียบผลการรับรู้ความลึกจากภาพ 2 มิติ โดยใช้เครื่องชี้ความลึกแบบต่างๆ ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย" วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒประสานมิตร, 2523.

ผ่องใส ศรีสารายุ. "การจัดรูปแบบของบทความ เกี่ยวกับการวางแผนหน้าและตัวอักษรที่มีผลต่อการอ่าน," วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒประสานมิตร 2521, 73 หน้า อัสดำเนา.

พจน์ จินาวรฤทธิ. "ขนาดและรูปแบบของตัวอักษรที่เหมาะสมสำหรับหนังสือแบบเรียนชั้นประถมศึกษาในประเทศไทย," วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต โสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

ไฟบูลย์ เพิ่มชุม. "การศึกษา เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านหนังสือแบบเรียนที่อาศัยการเพิ่มจำนวนเครื่องชี้นำด้วยคำ," วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒประสานมิตร, 2524.

วรรษี แย้มประทุม. "การศึกษา เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของการใช้อักษรสีนำเงิน อักษรสีเขียว อักษรสีดำ บนพื้นขาวกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1," วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2513.

วรรณคณา กฤณพันธ์. "ผลของสีตัวอักษรและสีพื้นหลังที่มีต่อความยากง่ายในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6," วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต โสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

วิชัย ภู่ไอยิน. "ผลของคำต่างสีที่มีผลต่อการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษาตอนต้น." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.

วิญญาลัยศรี เวชสวัสดิ์. "การศึกษา เปรียบเทียบผลการรับรู้ความลึกของภาพ 2 มิติ ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 1 และปีที่ 2 โดยใช้เครื่องชี้แบบแนวเส้น ขนาด และการบังกัน," วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒประสานมิตร, 2516.

สุกรี รอดโพธิ์ทอง. "ขนาดและแบบตัวพิมพ์ไทยที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับประถมศึกษา,"

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต โสดทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

สุนาฎ นิธิมุทราฤทธิ. "การศึกษา เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจและความสนใจอันเกิดจาก การอ่านหนังสือที่ใช้สำนวนของเด็กในช่วงบทภา คตะวันออก เชียง เนื้ออันหนังสือที่ผู้ใหญ่เขียน," วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒประสานมิตร, 2520.

สุภาพ วاقتเขียน. "การค้นคว้าสภาพของแสงสว่างที่เหมาะสมในการอ่านตัวพิมพ์ไทยซึ่งมีขนาด แตกต่างกัน," วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511.

สุเมธ อิ่มศักดิ์วารสาร. "ศึกษาผลของการเพิ่มคำขึ้นนำที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง," วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต โสดทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ลังวราลัย สุสุข. "ปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบต่าง ๆ ของตัวอักษรกับระดับการเรียนรู้ด้านพุทธิสัญของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น," วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต โสดทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

อัลศรา ตันธนสิน. "การศึกษา เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านหนังสือแบบเรียนชั้นประถม ศึกษาที่อาศัยเครื่องขึ้นนำด้วยตัวอักษรแบบต่าง ๆ," วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒประสานมิตร, 2528.

อัจฉรา วงศ์ไสอร์. "การศึกษาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและความถนัดทางการเรียนภาษา อังกฤษ ของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตาม ความสามารถของแต่ละบุคคล," รายงานการวิจัย สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ภาษาต่างประเทศ

Book

- Ausubel, D.P. Educational Psychology: A Cognitive View. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1968, 685 P.
- Bierstedt Robert., Mc Murray, Foster., Sehram, Wilbert., Spalding, Willard B. Text Material in Education. Illinois, University of Illinois, Press, 1955.
- Birren, Faber. Color Psychology and Color Therapy, University Books, Inc., New York, 1950.
- Bond, Guy L. and Tinker, Miles A. Reading Difficulties Their Diagnosis and Correlation. New York; Appleton - Century Crofts, 1957.
- Broom, M.E. Effective Reading Instruction. 2nd.ed., New York, McGraw-Hill Book Company, Inc., 1951. 499 P.
- Burt, C. Psychology Study of Typography. London: Cambridge University Press, 1959.
- Cronbach,L.J., & Snow, R.E. Aptitudes and Instructional Methods. New York : Irvington, 1977.
- Dale, Edgar, Audio-Visual Method in Teaching. New York: Dryden Press, 1957 : 534 P.
- Dawson, Mildred A. and Zollinger Marrian. Guid Language Learning. World Book Company, 1957.

Dwyer, F.M. Strategies for Improving Visual Learning. Pennsylvania : Learning Services, 1978.

Erickson, Carlton W.H. and Kurl, David H. Fundamental of Teaching with Audiovisual Technology. New York, Macmillan Publishing, Co., Inc.: 1972.

Flemming, Malcolm. and Levie, Howard W. Instructional Message Design. New Jersey: Englewood Cliffs, 1979.

Frost, Joe L. Issue and Innovation in the Teaching of Reading. Illinois: Scott Foresman and Company, 1967.

Gagne, R.M & Rohwn, W.D. Instructional Psychology Annual Review of Psychology. 1969 (20): 381-418.

Hartley, James. Designing Instructional Text. London: Kogan Page, 1978.

Hershberger, W.A. Cue versus Reponse in Programed Reading. (Tech. Rep. AIR - C28-7/63 - TR No.5). Palo Alto, CA : American Institute for Research, July, 1963.

Kelly, L.E. Assesment of Human Characteristics. New Delhi : Prentice - Hall of India Private Limited, 1969.

Kemp, Jerold E. Planning and Producing Audiovisual Materials. New York : Thomas Y. Crowell, 1975. 320 P.

McCullough, Constance M., Ruth Strang and Arther E. Traxler, The Improvement of Reading. 3 rd. ed., New York : McGraw-Hill Book Company, Inc., 1961.

National Council Educational. Research and Training. Delhi, 1976.

Nolen Babara and Goetz, Delia. Writing Handbook for the Development of Educational Meterials. Washington United State Goverment. 1959.

Polk, Ralph W. The Practice of Printing. Illinois: Chas. A. Bennett Co., Inc., 1952, 324 P.

Richaudeau, Francis. The Design and Producation of Textbooks : A Practical Guide. Trans, by Christine Martionni Unesco, Gower Publishing Co., Ltd., 1980. 201 P.

Salomon,:G. Interaction of Media Cognition and Learning. Sanfrancisco : Lessey-Ball. 1979.

Spencer, Herbert. The Visible Word. 2nd. ed., revised, London,: Royal College of Art, 1969.

Tinker, Miles A. Legibility of Print. Iowa : Iowa State University Press, 1969

_____. Teaching Elementary Reading. New York : Appleton-Century Crofts, inc., 1968.

Tinker, M.A. and Paterson, D.G. How to Make Type Readable. New York : Harper and Brother, 1931.

Turnbull, Arthur T. and Baird, Russell N. The Graphics of Communication : Typography, Layout. Design, 3rd ed., New York: Holt, Rinchart and Winston, 1968.

Warrence, H.C. Dictionary of Psychology. Boston : Houghton Mifflin, 1934.

Watzlawick, P., Beavin, J.H. & Jackson, D.D. Pragmatics of Human Communication : A Study of Interaction Patterns Pathologies and Paradoxa. New York : Norton, 1976.

Wayne Otto, Robert Rude and Dixie Lee Spiegel, How to Teach Reading. Massachusetts: Addison-Wesley Publishing Company, 1979.

Article

Allen, W.H. "Intellectual Abilities and Instructional Media Design," AV Communication Review, 23, 1975: 139-170.

Arendt, Jermaine E. "Predicting Success in Foreign Language Study," Dissertation Abstracts International. 28(1968): 4869-70 A.

Ausubel, D.P., Novak, J.D., & Hanesian H. "Educational Psychology: A Cognitive View, (2nd ed). New York: Holt, Rinehart & Winston, 1978.

Bandura, A. "The Self-System in Reciprocal Determinism," American Psychologist (33) 1978: 344-358.

Beck, C.R. "Successive and Simultaneous Picture and Passage Formats: Visual, Tactual, and Topical Effects," Educational Communication and Technology Journal. 31, 1983: 145-152.

Bernard, Gray. "The Differential Aptitude Test in a Military Academic Setting," Journal of Educational Research. Vol. 58, No. 8 (April), 1965.

Bovy, R.C. "Successful Instructional Methods: A Cognitive Information Processing Approach," Educational Communication and Technology Journal. Vol 29, No.4, 1981: 203-217.

Carroll, John B. and Thurstone . "A Factor Analysis of Verbal Abilities," Psychometrika. 6: 279-307, 1941.

Carroll, John B. "Current Issues in Psycholinguistics and Second Language Teaching," TESOL Quarterly. 5 (1967) : 131-151.

Chute, A.G. "Analysis of the Instructional Functions of Color and Monochrome Cueing in Media Presentation," Educational Communication and Technology Journal. 27(4, 1979): 351-364.

Clawson. E.U. and Branes, B.R. "The Effects of Organizers on the Learning of Structured Anthropology Materials in Elementary Grade," The Journal of Experimental Education. 42(1) : 11-15, Fall, 1973.

Cullbertson, H.M. "Words VS. Pictures: Perceived Impact and Connotative Meaning," Journalism Quarterly. 51: 256-237, 1974.

Dwyer, F.M. "Color as an Instruction Variable," AV Communication Review, 1971 (19): 399-416.

Dwyer, F.M. & Lamberski, R.J. "A Review of the Research on the Effects of the Use of Color in the Teaching Learning Process," International Journal of Instructional Media. 10, 1982-1983: 303-328.

Edward, Barara Ann. "The Effect upon Comprehension of the Presence and Type of Cognitive Organizer and of the Syntactic Structure of Recall Questions," Dissertation Abstracts International. 57, 7 (January 1977) : 4114-A7.

Elle, Martin J. "The Relation of Learning Aptitude and Aptitude Test on Students Learning Achievement," Dissertation Abstract International. 1967: 2875-2876.

Ethirveerasingam, Nagalingam, "The Effect of Advance Presentation of Organizers on Complex - Verbal Learning and Retention by Vocational Argriculture Students in New York State," Dissertation Abstracts International, 32, 1 (July 1971): 235-A.

Frank Grant Hill. "A Comparison of the Effectiveness of Words in Color with the Basic Reading Program Used in the Washington Elementary School District," Dissertation Abstracts International: The Humanities and Social Science. 17(May 1976): 3619A.

Franz, Danis and Gracia. "Predict the Academic Achievement of the College Students," Journal of Psychology Research. 12,(1958): 841-842.

Fraser, Lawrence T. "Boundary Conditions for Matheuagenic Behaviors," Review of Educational Research. 40(3) : 337-347, 1970.

Gubrud, Allen Roy "The Effect of an Advance Organizer and a Concrete Experience on Learning the Concept of Vectors in Junior and Senior High School, " Dissertation Abstracts International. 31, 12 (January 1971) : 4281-A.

Hackman, R.B. and Tinker, M.A. "Effect of Variation in Color of Print and Background Upon Eye Movement in Reading," American Journal of Optometry and Achieves of American Academy. 24(July 1958): 359.

Holliday, W.G. "Selective Attentional Effects of Text Book Study Question on Student Learning in Science," Journal of Research in Science Teching, 1980.

Katzman, N. & Nyenhuis, J. "Color Vs. Black and White Effects on Learning, Opinion and Attention," AV Communication Review, 1972(20): 16-28.

Lawton, Joseph T., "The Use of Advance Organizers in the Learning and Retention of Logical Operations and Social Studies Concepts," American Educational Research Journal. 14, 1 (Winter 1977): 25-43.

Long, John M. "How to Predict the Learning Accessment in University by Using the Test and the High School Grad Point Average," Dissertation Abstract International. 33(1960): 1100-A.

Lucas, Keith Bramwell, "Cognitive Structure Change in Astromony Students Using Advance Organizer Matched with Cognitive Style," Dissertation Abstracts International. 30, 7(January 1979): 4167-A.

Luckiesh, M., and F.K, Moss, "Boldness as a Factor in Type Design and Typography, " Journal of Applied Psychology 24. (April 1940); 170-183.

Merrill, M.D. & Tennyson R.D. "Teaching Concepts: An Instructional Design Guide," Educational Technology: Englewood Cliff. Publications, 1977.

Miyake, Dunlap and Cureton. "Color Vs. Black and White Effects on Learning, Opinion and Attention." Audio Visual Communication Review. 20(1972): 16-29.

Modreski, R.A. & Gross, A.E. "Young Children's Name for and Matches to Form-Color Stimuli," Journal of Genetic Psychology. 1972, 121(2) : 283-370.

Otto, W.A. Askov. E. "The Role of Color in Learning and Instruction," Journal of Special Education: 1968.

Parasi, Anthony Joseph. "Advance Organizer and Knowledge of Result in a Self-Instructional Program in the Health Science," Dissertation Abstracts International. 38,5 (November 1977) : 2730-A.

Passons, William R. "Studying the Validity of the Tests in Predicting the GPA of the Fresno State College First Year Students," Dissertation Abstracts International. 3(1976): 1143-1144.

Paterson, D.G. and Miles A. Tinker. "Influence of Line Width on Eye Movements," Journal of Experimental Psychology. 27:572-577, November, 1940.

Proger, Barton B., and others. "Conceptual Pre-Structure for Detailed Verbal Passages," The Journal of Education. Research, 64(1): 28-33, September, 1970.

Robinson, Franics P. and Waples, Douglas. "Reading." The World Book Encyclopedis. 14(1957): 6816-6822.

✓ Snow, R.E., & Salomon, G. "Aptitudes and Instructional Media," AV Communication Review. 16, 1968: 341-357.

Stinson, Donald C. "Relation of Language Aptitude and Learning Achievement," Educational Psychology. 2(1959): 103-109.

Tennyson, R.D., Steven, M.W. & Boutwell, R.C. "Instance Sequence and Analysis of Instance Attribute Representation in Concept Acquisition," Journal of Educational Psychology. 1975.

✓ Winn, W. "Visualization in Learning and Instruction: A Cognitive Approach," Educational Communication and Technology Journal, Vol. 30, No.1 1982: 3-25.

Young Leon C. "The Effects of Advance and Post Organization on the Learning and Retention of Prose Material," Dissertation Abstracts International. 36,7(January 1975): 4269-A.

Others

Bartley, Diana E. A Pilot Study of Aptitude and Attitude Factors in Language Dropout. ERIC Document Reproduction Service: ED 028 672, 1968.

Berry, L.H. "The Interactive Effects of Color Realism and Learner I.Q. on Visualized Instruction." Paper presented at the Association for Education Communication and Technology Annual Conference Anaheim, California, March 28-April 2, 1977.

Vander Meer, A.W. "An Investigation of the Improvement of Information Filmstrips And the Derivation of Principles Relating to the Improvement of these Media (Study No.3)" University Park, PA: The Pennsylvania State University, College of Education, 1964.

Winn, W. & Schieman. "The Effect of the Removal of Common Meaning on the Structure of free Association to Black and White and Color Pictures." Paper Presented at the national Covention of the Association for Educational Communication and Technology, Miami Beach, 1977.

ภาคพนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

สีงพิมพ์ที่มีตัวชื่นนำ

ประ เกษทตัวพิมพ์สี ตัวพิมพ์หนา ตัวพิมพ์เอน

ตัวพิมพ์โคน ไม่มีตัวชื่นนำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แม่ครีเรือน

พิพิธภัณฑ์ สนิทวงศ์

ครอบครัวของราคนไทยสมัยก่อนนี้ ผู้ชายต้องเป็นหัวหน้าครอบครัว ถ้ามาจากตระกูลดีมีวิชาความรู้ก็มักรับราชการ เพราะคนไทยเรานิยมการรับราชการ มีเงินเดือน มีบ้านเรือนของตนเองได้ก็มี เช่าเช้าก็มี ออยู่กับบ้านมาตราดากไม่น้อย ได้เป็นมารดกตกทอดกันก็มี ทรัพย์สมบัติเหล่านี้จะงอกเงยหรือ หมวดไปก็อยู่ที่ภรรยาผู้เป็นแม่บ้าน คนไทยสมัยก่อนมีลูกมาก อย่างคุณยายของก็มีพี่น้องมาก ข้างๆ บ้านคุณยายมีลูก 10 คนหลายบ้าน มีอยู่บ้านหนึ่งที่อยู่เยื้องกัน มีลูกมากที่สุดถึง 18 คน เพราะมีฝ่าแฝด ด้วย 2 คู่ บิดารับราชการ รายจ่ายก็ต้องมากเป็นธรรมด้า เพราะลูกมากก็ต้องกินมาก ยิ่งบ้านคนมีภรรยาหลายคน มีลูกมากถึง 20 คนก็มี

แต่แม่บ้านเหล่านี้นอกจากอยู่บ้านเลี้ยงลูกแล้ว ก็มักจะทำการค้าขาย หรือรับจ้างไปด้วยในตัว เพื่อเพิ่มพูนรายได้ นอกจากเงินเดือนของพ่อบ้านแล้ว แม่บ้านเหล่านี้จะประดิษฐ์รายจ่ายทุกทาง ทุกอย่างทำเองได้ก็ทำ ไม่หาซื้อกันง่ายๆ แล้วของก็ไม่ค่อยมีจะให้ซื้อกันด้วย บ้านเรือนสมัยก่อนมักดั้งอยู่ริมน้ำ ริมคลองที่มีเรือสัญจรมาก หรือบางที่บ้านอยู่ริมถนน ก็ตั้งร้านขายข้าวแกง ขายน้ำมันบ้าง รับจ้างต่างๆ หรือเป็นตัวแทนขายส่งสินค้าบ้าง บริเวณบ้านสมัยก่อนกว้างขวาง เพราะที่ดินราคาถูก บ้านเรือนทึ่งอยู่ห่างกัน จึงมีที่ดินพอที่จะปลูกเครื่องสวนครัวไว้กิน ปลูกผลไม้ไว้กินเอง เช่น มะม่วง ชมพู่ กล้วยน้ำ唧ดไม่ได้ มะพร้าว และอื่นๆ เป็นการทุ่นรายจ่ายไปได้มาก ถ้ามีมากเกินใช้สอย ก็ขาย เอาเงินเสียบ้าง

คุณยายของคุณยายนั้น นอกจากเย็บสบงจีวรพระ ทำพุ่มและดอกไม้เข้าพระราส์ตามร้านขายเครื่องบัวชแล้ว ก็ยังขายขนมจีนน้ำยา น้ำพริก ตอนเช้าๆ อีกด้วย เย็นก็ยังเก็บดอกจำปา จำปี ดอกขาว ใส่กระ Thompson หรือเย็บเป็นช่องใบดองใส่ถุงดอกหมายอีกด้วย คุณยายของคุณยายรวมทั้งคุณแม่ก็รับทำขนม และของว่างทุกอย่างตามแต่จะสั่งให้ทำ บางคนพื้นเทียน ชูป หวานบุหรี่ต่างๆ สถานปลายทางเพียงขายส่ง บ้านตึกตาตินแพสำหรับแก็บนหรือถวายศาลพระภูมิ ทำดอกไม้กระดาษ ดอกไม้โกรส์ รับจ้างปักเสื้อโขน ละคร ปักย่ามและตาลปัตร ตามแต่ได้ใจจะมีวิชาอะไรดีดีด้วยความบ้าง บางคนเป็นค้าแทนขายมาก พลุ ขายถ่าน ฟืนแสม หรือพืชผลอย่างอื่นๆ ขายของแบบไม่ห้องขันขึ้นบ้านก็ได้ก้าไรแล้วก็มี เรือขายปีกิมา ก็ตวงใส่เรือ ได้ก้าไรทันที

แม่บ้านที่ทำการค้าขายหรือรับจ้างทำๆ เหล่านี้เลี้ยงลูกไปด้วย ไม่ได้ปล่อยทิ้งไว้ บ้านซองก็ดูแลควบคุมไปด้วยในตัว เพราะการประกอบอาชีพอยู่กับบ้านไม่ต้องกิ้งบ้านซองไป จึงทำให้มีเวลา อบรมลูกและดูแลสามีได้เต็มที่ เมื่อตัดรายจ่ายเพิ่มรายได้ ก็เก็บเงินได้เป็นกอบเป็นกำ หลายๆ ปีเข้า ก็พอเมื่อเงินซื้อสวน นา หรือขยายเนื้อที่บ้านให้กว้างขวางขึ้น ทำมารดกไว้ให้ลูกหลาน ที่ดินก็ราคาไม่แพง หาซื้อง่าย

กิจการต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าใหญ่มากนักเกินกว่ากำลังก็จ้างลูกจ้างช่วย ครัวสังกรานต์ค้าขายดีมีกำไร ก็ทกรวงวัลเงินสด หรือทองหยองให้ลูกจ้าง เหลือจึงเก็บสะสมไว้ นับว่าเป็น “แม่ครีเรือน” คุณยาย มีเพื่อนบ้านเข้าค้าส่งถ่าน ลูกแต่ละคนหน้าตามอ摸แมม เพราะต้องซวยทางถ่าน เวลาเรือถ่านมาเทียบ พร้อม ๆ กันหลายลำลูกจ้างดวงไม่ทัน นายและลูก ๆ ก็ต้องลงมือช่วยดวงด้วย ถึงหน้าดำก็ได้กำไรทันที ถังละ斯塔งค์แล้ว เรือบรรทุกถ่านลำใหญ่ ๆ ขนาด 4 มีอิงก์ได้บทหนึ่งแล้ว เรือหลายลำก็ได้หลายบาท บางครั้งขนจากเรือใหญ่ลงเรือเล็กได้เลย ไม่ต้องขนขึ้นโรงก็ได้กำไรถังละ斯塔งค์แน่นอน

บ้านที่มีลูกมาก ๆ ต้องซื้ออาหาร ของใช้แบบขายส่ง คือ ซื้อไป มะม่วง กล้วย ส้ม กันเป็นร้อย ๆ เพื่อจะได้ทุนเงิน ถึงกินไม่ทันก็เก็บไว้กวนกินได้ ซื้อผ้าตัดเสื้อก็ซื้อยกพับ ผ้านุ่งก็ซื้อยกกุลี เป็นโหลหรือเป็นกรรูสเพื่อให้ทุนเงิน จะซื้ออาหารกับบรรทุกเรือจ้างหรือรถเจ็กมาที่เดียว จ่ายน้ำปลา ปลาาร้าเป็นไห ๆ นำตาลกซื้อทั้งปืน มะพร้าวแกงก็ซื้อกันนับร้อย ๆ เสื้อผ้าลูกที่คับแล้วก็ใส่ลงมาเป็นหอด ๆ ไม่มีทิ้งขวางเสียของเลย จะไปไหนก็ยกโขยงกันไปเป็นกลุ่ม เตรียมอาหารการกินใส่ปืนโต ใส่หม้อไปให้พร้อม จะได้ไม่ต้องเสีย斯塔งค์ซื้อกินกลางทางให้หมดเปลือง แม่ครีเรือนสมัยก่อนนี้ นับว่าเก่งมากที่ประยัดทุกวิธีทาง แล้วยังรู้จักทำมาหากินเพิ่มพูนรายได้อีก

ถ้าแม่บ้านมีวิชาติดตัวมาบ้าง เช่น เย็บปักถักร้อย พื้นฐูปเทียน manganese ทำดอกไม้สดหรือแห้ง อาจจะเป็นช่างทำขมหรืออาหารอะไรก็ได้ ที่อร่อยเป็นพิเศษ ก็มีช่องทางทำมาหากินทั้งนั้น ในสมัยก่อน ผู้หญิงไม่มีโอกาสได้รับราชการ หรือทำงานตามบริษัทอย่างผู้ชาย บางคนก็ยังอ่านเขียนไม่เก่งด้วยซ้ำไป ยังใช้ปูนหรือดินสองห้องขีด ๆ ตามกระดานข้างฝาหรือเสาเรือน ทำบัญชีสินค้าได้จนรำรวยกัน งานอิสระชนิดนี้ผู้ชายไทยเรารอจะไม่ชอบเอาที่เดียว หาว่าทำข้าบ้าง ไม่เหมาะสม กับชาติระบุลบ้าง แต่ผู้หญิงไทยไม่ได้คิดอย่างนั้น บางคนหาเงินได้มากกว่าสามีเสียอีก

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมุนไปตามลมปาก

ทางพระพุทธศาสนา สอนเรื่องศรัทธาความเชื่อไว้ในที่ใด ย่อมสอนให้มีปัญญากำกับไว้ในที่นั้นด้วยเพื่อป้องกันมิให้เชื่อย่างงมงายไว้เหตุผล ผู้บับถือพระพุทธศาสนา จะไม่ถูกชักจูงหรือขู่บังคับให้เชื่อในสิ่งที่ไม่อาจตรองให้เห็นจริงได้ด้วยปัญญา ทุกคนมีสิทธิที่จะใช้ปัญญาของตนพิจารณาเสียก่อนว่า คำสั่งสอนข้อนี้มีเหตุผลอย่างไร เป็นผลดีอย่างไรแก่ผู้ปฏิบัติบ้าง ซึ่งเรียกว่า โญโนสมนสิกการ แปลว่า “ไตรตรองโดยแบบ cavity เมื่อเห็นดีเห็นชอบด้วยปัญญาของตนจะนี้แล้ว จึงดำเนินไปถึงขั้นมานุธัมปปฏิบัติ คือ ประพฤติธรรมสมควรแก่ธรรมที่ได้ตรองเห็นแล้ว ความเชื่อที่เป็นไปเช่นนี้ เป็นกำลังอันยิ่งใหญ่ เป็นเครื่องทำความกล้าหาญให้แก่ผู้เชื่อ เพราะเมื่อเชื่อย่างมีเหตุผลแล้วก็ไม่ต้องกลัวครหักหัวง หรือเกรงใจระหว่างเป็นคนงมงาย และไม่ต้องเปลี่ยนความเชื่อบ่อย ๆ ตามลมปากผู้อื่น อันจะพึงพัฒนาทั้ง 4 ทิศ

ความเชื่อเป็นประหนึ่งหางเสือรือ ถ้าตั้งผิดทิศหรือทำให้เรื่องน้ำไปผิดแล้ว ขึ้นแล่นไปไกลเพียงใดก็ผิดมากขึ้นเพียงนั้น ทุกคนประนีดความสุขนั้นจริงแล้ว แต่หนทางที่จะบรรลุความสุขนั้นต่างหากเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้เกิดคำสอนต่าง ๆ เป็นอันมาก จุดประสงค์คือการทำอย่างไรจะได้รับความสุขเท่านั้น แต่มีผู้ซึ่หิศให้ไปสู่ความสุขอยู่ทุกทิศ เช่น บางศาสนาสอนให้ย่างตัว ทรงมาตัว บางศาสนาสอนให้อ่อนวนเทวดา ซึ่งทางพระพุทธศาสนา ก็สอนด้วยว่าจะย่างตัวทำไม่ ข่างกิเลสไม่ดีกว่าหรือ จะอ่อนวนเทวดาทำไม่ ตัวเราเองนั้นแหลกจะช่วยตัวได้ดีกว่าเทวดา เพราะขณะที่เราเสียเวลาไปอ่อนวนให้ฝังแม่น้ำเข้ามาหาเราเองนั้น อีกคนหนึ่งผู้อัศัยตนเองว่ายังน้ำข้ามไป ได้ถึงฝั่งเสียนานแล้ว ทั้งขณะที่อ่อนวนนั้น เทวดาจะหลบหรือตีน จะมีธุระอะไรที่สำคัญ ๆ บ้าง และข้อสำคัญคือเทวดาที่เราอ่อนวนนั้นจะมีจริงหรือไม่ ก็ทราบไม่ได้ เมื่อคำแนะนำซึ่งชี้ให้ไปสู่ความสุข มีต่าง ๆ กัน อย่างที่เรียกว่าคุณละทิศละทาง เช่นนี้ จึงเห็นได้ว่าความเชื่อนั้นสำคัญเพียงไร เพราะถ้าเชื่อไปในทางที่ผิด ก็เท่ากับเดินทางหันหลังให้แก่จุดประสงค์บ้าง เลี้ยวไปทางขวาหรือทางซ้ายบ้าง ทำให้เสียเวลาและเหนื่อยเปล่า ความเชื่อจึงชี้ว่าเป็นประดุจหางเสือเรือที่จะพาไปได้ทั้งผิดและถูก เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงทรงสั่งสอนให้ใช้ปัญญาพิจารณา จนเห็นจริงเสียก่อนแล้วจึงเชื่อ ไม่เชื่อด้วยอ้างตำรา โดยนึกเคารพหรือคาดคะเนเอาเป็นต้น

นิทานต่อไปนี้ แสดงตัวอย่างแห่งบุคคลผู้หมุนไปตามลมปากพระขาดเหตุผลในการปลูกความเชื่อ

นานมาแล้ว มีพระมหาณัคหนึ่งประจจะบูชาัญ จึงไปตื้อแพะมาตัวหนึ่ง แบกขึ้นบ่า แล้วเดินกลับไปบ้าน

หนทางตั้งแต่ตลาดไปจนถึงบ้านของพระมหาณัณณ์ก่อนข้างไกล ทั้งเป็นทางเปลี่ยว คดเคี้ยว ต้องผ่านป่าไม้ย้อม ๆ หลายแห่ง

ขณะที่พระมหาณ์กำลังแบกแพเดินไปนั้น นักเลง ๓ คน ซึ่งยืนอยู่ที่ถนนแลเห็นเข้า นักเลงเหล่านั้นอดอยากซูบคอมมาหลายวัน จึงปรีกษา กันว่า “แพะตัวนี้มีเนื้อมากทีเดียว ถ้าได้มารับอุบายน้ำดีอย่างหนึ่งแล้ว พวกราจะระงับความหิวได้โดยไม่ต้องสองสัย”

นักเลงเหล่านั้นมองเห็นอุบายน้ำอย่างหนึ่ง ก็กระซิบนอกกันและกัน แล้วแยกกันไปสู่ที่ต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามอุบายน้ำของตน

พระมหาณ์เดินไป ก็พบนักเลงคนหนึ่งสวนทางมาและกล่าวว่า “พระมหาณ์! ทำอะไรอย่างนั้นเล่า? ท่านแบกสุนัขสกปรกนั้นไปทำไว้?”

พระมหาณ์หาได้ใส่ใจในคำพูดของนักเลงนั้นไม่ คงเดินต่อไปข้างหน้าตามปกติ

เมื่อพระมหาณ์ไปได้สักหน่อย นักเลงคนที่ ๒ ก็เดินสวนทางมาและร้องขึ้นว่า “อัศจรรย์อะไรอย่างนี้ พระมหาณ์! สุนัขนี้มีประโยชน์อะไรสำหรับท่านหรือ? ท่านทำการที่น่าดึงด้วยร้ายแรงนี้ได้อย่างไร?”

พระมหาณ์ได้ฟังดังนั้น รู้สึกสงสัยอยู่ครั้น ๆ แต่ก็ยังเดินต่อไปข้างหน้า และพบนักเลงคนที่ ๓ สวนทางมาอีกหนึ่งคนก่อน ๆ พอแลเห็นพระมหาณ์ นักเลงคนนั้นก็ร้องขึ้นว่า

“พระมหาณ์! ท่านนำสายยัญญาปูร์วิต (ด้วยยัญญาที่คล้องบนบ่าซ้ายพาดลงมาใต้แขนขวา) และสุนัขไปอย่างไรกัน? ท่านเป็นนายพรานมิใช่พระมหาณ์เสียแล้วหรือ จึงออกล่าเนื้อด้วยสุนัขนี้”

พระมหาณ์ไม่รู้เท่า ก็แน่ใจว่า สัตว์นี้บูชาบัญญัติไม่ได้เสียแล้วคงเป็นสุนัขแน่ ๆ เพราะคนทั้งหมดจะเห็นผิดไปได้อย่างไร? คิดแล้วก็ทิ้งแพนั้นเสีย แล้วอาบน้ำกลับไปบ้าน นักเลงเหล่านั้นก็นำแพะไปช่วยกันกันอย่างร่าเริง

นิกานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ผู้เชื่ออย่างมagy ไม่พิจารณาเหตุผลด้วยปัญญาเสียก่อน บ่อมหมุนไปตามลมปากได้โดยง่าย

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทานสุภาษิต

สุชีโว ภิกขุ

โนบร้อย

นิทานที่นำมาเล่าต่อไปนี้ ก็เพื่อแสดงให้เห็นความสำคัญของการสอนคั่ยบทเรียนชิงฯ ดังกล่าว แล้วคือ :-

นานมาแล้ว ประชาชนชาวเมืองครุฑคนหนึ่ง เป็นผู้ชำนาญในทางกวี ทราบว่าพระเจ้ากาสีโปรดกี จึงเดินทางไปเมืองกาสีเพื่อเข้าเฝ้า ครั้นไปถึงแล้วจะเข้าประทูพระราชวัง คนรักษาประตูห้ามไว้ เมื่อกวีผู้นั้นอ้อนวอนด้วยอาการอ่อนน้อม นายประตูก็กล่าวว่า “ถ้าท่านจะเข้าไป ก็จะให้อะไรแก่ข้าพเจ้า เป็นค่าธรรมเนียมก่อน มิฉะนั้นจะเข้าไปไม่ได้”

กวีได้ฟังดังนั้นจึงตอบว่า “ในขณะนี้ แม้เบี้ยหอยสักอันหนึ่งข้าพเจ้าก็ไม่มี แต่เอาเกิด ถ้าข้าพเจ้าได้รางวัลอะไรจากพระเจ้าแผ่นดินแล้ว ข้าจะบ่งรายงานให้คุรุ่งหนึ่ง”

นายประตูได้ฟังก็ดีใจ จึงอนุญาตให้กีผ่านเข้าไปได้ การกระทำเช่นนั้น แสดงให้เห็นความไม่ซื่อตรงต่อหน้าที่ของนายประตู

เมื่อถึงประตูชั้นในอีกแห่งหนึ่ง นายประตูชั้นในก็ห้ามกวีนั้นไว้อีก กวีต้องสัญญาว่า จะแบ่งสิ่งที่ได้จากพระเจ้าแผ่นดินให้กุ่งหนึ่ง จึงผ่านประตูชั้นนั้นเข้าไปถึงพระเจ้าแผ่นดิน ครั้นเข้าไปถึง ภายในบังคมแล้วก็กล่าวโถกล (คำฉันท์) อันไฟเระจับใจทำให้พระราชท่านเป็นอย่างยิ่ง

พระราชทานเงินอิ่มพระราชหฤทัยเพราะกิผู้นั้น จึงทำความเคารพแล้วตรัสเรียกมนตรีมารับสั่งให้พระราชทานช้างเชือกหนึ่งแก่กีผู้นั้นลาด

กวีได้ฟังจึงทูลว่า “พระเจ้าช้า ! ข้าพระพุทธเจ้าเคยได้ช้างมาแล้วหลายครั้ง ขณะนี้ช้างไม่เป็นประโยชน์แก่ข้าพระพุทธเจ้า ข้าพระพุทธเจ้าจะทูลขอสิ่งอื่น”

พระราชทานตอบว่า “ท่านนักประษฐ ! ท่านต้องการอะไรก็จะว่ามาเด็ด ถ้าอาจให้ได้ ข้าพเจ้าก็จักให้”

กวีกราบทูลว่า “พระเจ้าช้า ! ถ้าพระองค์จะโปรดพระราชทานรางวัลแล้ว ขอได้ทรงโปรดให้ใบยข้าพระพุทธเจ้าจนครบ 100 เป็นรางวัลเด็ด ข้าพระพุทธเจ้าหาประสนงค์ติ่งที่พระองค์ไม่อาจพระราชทานไม่”

พระราชทานไม่ทรงกราบความมุ่งหมายของเขาก็รู้สึกสำนักพระราชหฤทัยยิ่ง จึงตรัสว่า “ท่านมหากวี ! จงเลิกพูดเรื่องเช่นนี้เสียเด็ด ต้องการแก้วแหวนหรือเงินทอง ก็จงขอมา ข้าพเจ้าจักให้ทุกอย่าง”

กิจกรรมทูลว่า “พระเจ้าข้า! ถ้าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เต็มบริบูรณ์แล้วก็ขอให้พระราชทานรางวัลข้าพระพุทธเจ้าด้วยการโภชนาคนิยมครบ 100 เทิด มิเช่นนั้น ข้าพระพุทธเจ้าจักถูกความไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอความสวัสดี จงมีแด่พระองค์”

เมื่อพระราชาไม่ทรงเห็นทางอื่นที่จะบังความประพฤติของกิจให้เต็มได้ จึงตรัสสั่งให้สำรวจหาวยจัดการลงพระอาญา

เมื่อสำรวจหาวยเตรียมจะลงมือโดย กิจผู้นั้นจึงกล่าวว่า “ขอประเดิมเดินทางท่าน นายประดุจ 2 คน เป็นผู้มีส่วนได้รับรางวัลนี้ ข้าพเจ้าได้ปฏิญญาไว้ว่า รางวัลที่ได้จากพระราชานั้น ครึ่งหนึ่งจะให้แก่นายประดุจคนแรก อีกครึ่งหนึ่งจะให้แก่นายประดุจคนที่ 2 มิเช่นนั้น ก็จะมีได้เข้าเฝ้า เพราะฉะนั้น ขอได้โปรดแบ่งรางวัล คือ การโภชนาคนิยมที่หลังนี้ให้แก่นายประดุจทั้ง 2 นั้นคงจะครึ่งเท่าๆ กัน เพื่อมิให้ข้าพเจ้าผู้ทำปฏิญญาไว้ต้องเสียสัตย์”

ด้วยการขอร้องของกิจผู้นั้น นายประดุจทั้ง 2 ก็ถูกนำตัวมาในที่เฉพาะพิพากษาราช แล้วถูกโดยหลังคนละ 50 ท่อย่างหนัก

เพราะความน่าชื่นชมของกิจผู้นั้น พระราชาและมนตรีทั้งหลายต่างรู้สึกอัศจรรย์ใจเป็นอย่างมาก เพิ่มความนับถือกิจผู้นั้นยิ่งขึ้น

นี่คือ บทเรียนค้ายของชริว ที่กิจผู้นั้นสอนคนโลก แต่เมื่อเทียบกับการสั่งสอนด้วยวิธีของพระพุทธเจ้าแล้ว ก็จะเห็นว่าพระองค์ไม่ทรงนิยมวางบทเรียนที่เป็นเหตุให้บุคคลต้องอาชญาอันรุนแรง การทราบให้คนเป็นคนดีของพระองค์นั้น ใช้วิธีไม่ให้บอบช้ำ ซึ่งเป็นที่สังเกตอย่างหนึ่งระหว่างการสอนของบุคุณกับของพระอริยะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“แม่ศรีเรือน”

พิพย์วานี สนิทวงศ์

ครอบครัวของเราคนไทยสมัยก่อนนี้ ผู้ชายต้องเป็นหัวหน้าครอบครัว ถ้ามาจากพระภูมิค มีวิชาความรู้้มักรับราชการ เพราะคนไทยเรานิยมการรับราชการ มีเงินเดือน มีบ้านเรือนของตนเองได้ ก็มี เช่นเช้าก็มี อยู่กับบิดามารดาไม่น้อย ได้เป็นมารดาก็ทอดกันก็มี ทรัพย์สมบัติเหล่านี้จะงอกเงย หรือ.. นดไปก็อยู่ที่ภารยาผู้เป็นแม่บ้าน คนไทยสมัยก่อนมีลูกมาก อายุ่คุณยายเองก็มีพี่น้องมาก ข้างๆ บ้านคุณยายมีลูก 10 คนหลายบ้าน มีอยู่บ้านหนึ่งที่อยู่ข้างกัน มีลูกมากที่สุดถึง 18 คน เพราะมีฝ่าแฝดด้วย 2 คู่ บิดารับราชการ รายจ่ายก็ต้องมากเป็นธรรมด้า เพราะลูกมากก็ต้องกินมาก ยิ่งบ้านคน มีภารยาหลายคน มีลูกมากถึง 20 คนก็มี

แต่ เมื่อบ้านเหล่านี้ออกจากอยู่บ้านเลี้ยงลูกแล้ว ก็มักจะทำก้าวตามนี้ หรือรับจ้างไปด้วยในตัว เพื่อเพิ่มพูนรายได้ นอกจากเงินเดือนของพ่อบ้านแล้ว แม่บ้านเหล่านี้จะประยัดรายจ่ายทุกทาง ทุกอย่างท่าเองได้ก็ทำ ไม่หาซื้อกันง่ายๆ แล้วของก็ไม่ค่อยมีจะให้ซื้อกันด้วย บ้านเรือนสมัยก่อนมักตั้งอยู่ริมแม่น้ำ ริมคลองที่มีเรือสัญจรมา หรือบ้านที่บ้านอยู่ริมถนน ก็ตั้งร้านขายข้าวแกง ขายขันน้ำ รับจ้างต่างๆ หรือเป็นตัวแทนขายส่งสินค้าบ้าง บริเวณบ้านสมัยก่อน กว้างขวาง เพราะที่ดินราคาถูกบ้านเรือนตงอยู่ห่างกัน จึงมีที่ดินพอที่จะปลูกเครื่องสวนครัวไว้กิน ปลูกผลไม้ไว้กินเอง เช่น มะม่วง ชมพู่ กัญชาก็ไม่ได้ มะพร้าว และอื่นๆ เป็นการทุ่นรายจ่ายไปได้มาก ถ้ามีมาก เกินใช้สอย ก็ขายเอาเงินเสียบ้าง

คุณยายของคุณยายนั้น นอกจากเย็บสบงจีวรพระ ทำพุ่มและดอกไม้เข้าพระราส่องคามร้านขายเครื่องบัวชแล้ว ก็ยังขายนมจีนน้ำยา น้ำพริก ตอนเช้าๆ อีกด้วย เย็นก็ยังเก็บดอกจำปา จำปี ดอกขจร ใส่กระถง หรือเย็บเป็นชองใบคงใส่ถุงออกขายอีกด้วย คุณป้าของคุณยายรวมทั้งคุณแม่ ก็รับทำขนมและของว่างทุกอย่างตามแต่จะสั่งให้ทำ บางคนพื้นเทียน ถูป หวานบุหรี่ต่างๆ สถานปลา ตะเพียนขายส่ง ปันตุกตาดินเผาสำหรับแก้น้ำหรือถ้วยศาลาพระภูมิ ทำดอกไม้กระดาษ ดอกไม้โสน รับจ้างปักเสื้อใน ละคร ปักย่ามและตลาดปัตร ตามแต่ครัวจะมีวิชาอะไรติดตัวมาบ้าง บางคนเป็นตัวแทนขายหมาก พลู ขายถ่าน ฟินแสม หรือพิชผลอย่างอื่นๆ ขายของแบบไม่ต้องขนบนบ้านก็ได้กำไร แล้วก็มี เรือขายปลีกมาก็ตวงใส่เรือ ได้กำไรทันที

เมื่อบ้านที่ทำการค้าขายหรือรับจ้างต่างๆ เหล่านี้เดียงลูก ไปด้วย ไม่ได้ปล่อยทิ้งไว้ บ้านซ่องก็ดูแลควบคุมไปด้วยในตัว เพราะการประกอบอาชีพอยู่กับบ้านไม่ต้องทิ้งบ้านซ่องไป จึงทำให้มีเวลาอบรมลูกและดูแลสามีได้เต็มที่ เมื่อต้องรายจ่ายเพิ่มรายได้ ก็เก็บเงินได้เป็นกอบเป็นกำ หลายๆ ปีเข้าก็พอมีเงินซื้อสวน นา หรือขยายเนื้อที่บ้านให้กว้างขวางขึ้น ทำมรดกไว้ให้ลูกหลาน ที่ดินก็ราคาไม่แพงหาซื้อง่าย

กิจการต่างๆ เหล่านี้ ถ้าให้ญี่มานักเกินกว่าก้าวลังก์จ้างสูกจ้างช่วย ครัวสงกรานต์ค้าขายดี มีกำไร ก็ ตกรางวัลเงินสด หรือทองหยอดให้ลูกจ้าง เหลือจึงเก็บสะสมไว้ นับว่าเป็น แม่ครีเรือน คุณยายมีเพื่อนบ้านเข้าค้าส่งก้าน ลูกแต่ละคนหน้าตามแมม เพราะต้อง ช่วยต่วงด้าน เวลาเรือถ่านมาเทียบพร้อมๆ กันหลายลำลูกจ้างตัวไม่ทัน นายและลูกๆ ก็ต้องลงมือช่วยตัวด้วย ถึง หน้าคำก์ได้กำไรทันทีถังละสถาการ์แล้ว เรือบรรทุกถ่านลำใหญ่ๆ ขนาด 4 มีอิสิก์ได้บทหนึ่งแล้ว เรือหลายลำก์ได้หลายบาท บางครั้งขนจากเรือใหญ่ลงเรือเล็กได้เลย ไม่ต้องขนขึ้นโรงก์ได้กำไรถังละ สถาการ์แน่นอน

บ้านที่มีสูกมากๆ ต้องซื้ออาหาร ของใช้แบบขายส่ง คือ ซื้อไช่ มะม่วง กล้วย ส้ม กันเป็น ร้อยๆ เพื่อจะได้ทุนเงิน ถึงกินไม่ทันก็เก็บไว้กวนกินได้ ซื้อผ้าตัดเสื้อก์ซื้อยกแพน ผ้านุ่งก์ซื้อยกถุงเป็น โหลหรือเป็นกรุสเพื่อ ให้ทันเงิน จะซื้ออาหารกันบรรทุกเรือจังหรือรถเจกมาทีเดียว จ่ายน้ำปลา ปลาร้าเป็นใหญ่ น้ำตาลก์ซื้อทั้งปีบ มะพร้าวแกงก์ซื้อกันนับร้อยๆ เสื้อผ้าลูกที่คับแล้วก์ใส่ลงมาเป็น หอดๆ ไม่มีทิ้งขว้างเสียของเลย จะไปไหนก็ยกโซยงกันไปเป็นกลุ่ม เตรียมอาหารการกินใส่ปืนโต ใส่ หม้อไปให้พร้อม จะได้ไม่ต้องเสียสถาการ์ซื้อกินกลางทางให้หมดเปลือก แม่ครีเรือนสมัยก่อนนี้นับว่า เก่งมากที่ประยัดทุกวิถีทาง แล้วยังรู้จักทำมาหากินเพิ่มพูนรายได้อีก

ถ้าแม่บ้านมีวิชาติดตัวมาบ้าง เช่น เย็บปักถักร้อย พ่นธูปเทียน หวานบุหรี่ ทำดอกไม้สดหรือ แห้ง อาจจะเป็นช่างทำขนมหรืออาหารอะไรก็ได้ ที่อร่อยเป็นพิเศษ ก็มีช่องทางทำมาหากินทั้งนั้น ในสมัยก่อน ผู้หญิงไม่มีโอกาสได้รับราชการ หรือทำงานตามบริษัทอย่างผู้ชาย บางคนก็ยัง อ่านเขียนไม่ได้ด้วยซ้ำไป ยังใช้ปูนหรือดินสองห้องขีดๆ ตามกระดานข้างฝาหรือเสาเรือน ทำ บัญชีสินค้าได้ จนรำรวยก์แล้วกัน งานอิสระชนิดนี้ผู้ชายไทยเราอุகจะไม่ชอบเอาทีเดียว หาว่าต่าช้า บ้าง ไม่เหมาะสมกับชาติธรรมบุญ แต่ผู้หญิงไทยไม่ได้คิดอย่างนั้น บางคนหาเงินได้มากกว่าสามมีเสียอีก

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทานสุภาษิต

สุชีโว กิกุ

โบบร้อย

นิทานที่นำมาเล่าต่อไปนี้ ก็เพื่อแสดงให้เห็นความสำคัญของการสอนด้วยบทเรียนจริง ๆ ดังกล่าว แล้วคือ :-

นานมาแล้ว ประชาชนเมืองครุฑคนหนึ่ง เป็นผู้ชำนาญในทางกวี ทราบว่าพระเจ้ากาสีโปรดกวี จึงเดินทางไปเมืองกาสีเพื่อเข้าเฝ้า ครั้นไปถึงแล้วจะเข้าประทูพระราชวัง คนรักษาประตูห้ามไว้ เมื่อกวีผู้นั้นอ่อนwonด้วยอาการอ่อนน้อม นายประตูก็กล่าวว่า “ถ้าท่านจะเข้าไป ก็จะให้อะไรแก่น้ำพเจ้า เป็นค่าธรรมเนียมก่อน มีฉะนั้นจะเข้าไปไม่ได้”

กวีได้ฟังดังนั้นจึงตอบว่า “ในขณะนี้ แม้เบี้ยหอยสักอันหนึ่งน้ำพเจ้าก็ไม่มี แต่เอาริด ถ้าข้าพเจ้า ได้ร่วงวัลลภจากพระเจ้าแผ่นดินแล้ว จักแบ่งร่วงวัลลันให้ครึ่งหนึ่ง”

นายประตูได้ฟังก็ดีใจ จึงอนุญาตให้กวีผ่านเข้าไปได้ การกระทำเช่นนั้น แสดงให้เห็นความไม่ซื่อตรงต่อหน้าที่ของนายประตู

เมื่อถึงประตูชั้นในอีกแห่งหนึ่ง นายประตูชั้นในก็ห้ามกวีนั้นไว้อีก กวีต้องสัญญาว่า จะแบ่งสิ่งที่ได้จากพระเจ้าแผ่นดินให้กึ่งหนึ่ง จึงผ่านประตูชั้นนั้นเข้าไปถึงพระเจ้าแผ่นดิน ครั้นเข้าไปถึงภายในบังคมแล้วก็กล่าวโคลง (คำฉันท์) อันໄพเราะจันใจทำให้พระราชที่น่านเป็นอย่างยิ่ง

พระราชทรงเอบอิ่มพระราชหฤทัยเพรา gwีผู้นั้น จึงทำความเคารพแล้วตรัสเรียกนตรีมา รับสั่งให้พระราชทานช้างเชือกหนึ่งแก่กวีผู้ฉลาด

กวีได้ฟังจึงทูลว่า “พระเจ้าช้า ! ข้าพเจ้าเคยได้ช้างมาแล้วหลายครั้ง ขณะนี้ช้างไม่เป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะทูลขอสิ่งอื่น”

พระราชตรัสตอบว่า “ท่านนักประชัญ ! ท่านต้องการอะไรก็จะว่ามาเด็ด ถ้าอาจให้ได้ ข้าพเจ้า ก็จักให้”

กวีกราบทูลว่า “พระเจ้าช้า ! ถ้าพระองค์จะโปรดพระราชทานร่วงวัลลแล้ว ขอได้ทรงโปรดให้ ใบชากษัตริย์ จำนวน 100 เป็นร่วงวัลลเด็ด ข้าพเจ้าหาประสบสิ่งที่พระองค์ไม่อาจพระราชทาน ไม่”

พระราชไม่ทรงทราบความมุ่งหมายของเขาก็รู้สึกลำบากพระราชหฤทัยยิ่ง จึงตรัสว่า “ท่าน มหา gwี ! จงเลิกพูดเรื่องเมื่ยนคีเสียเด็ด ต้องการแก้วแหวนหรือเงินทอง ก็จะขอมา ข้าพเจ้าจักให้ทุกอย่าง”

ก็ว่าราบทูลว่า “พระเจ้าข้า! ถ้าจะทรงพระกรุณาโปรดความประสังค์ของกษัติ้งหลายให้เด็มบริบูรณ์แล้วก็ขอให้พระราชทานรางวัลข้าพระพุทธเจ้าด้วยการโภจนาคน 100 เทิด มิเช่นนั้น ข้าพระพุทธเจ้าจักถวายบังคมลา ขอความสวัสดิ์ จงมีแด่พระองค์”

เมื่อพระราชาไม่ทรงเห็นทางอื่นที่จะยังความปรารถนาของกษัติ้งได้ จึงตรัสสั่งให้สำรวจหาやりจัดการลงพระอาญา

เมื่อสำรวจหาやりเครื่ยมจะลงมือโดย กษัติ้งนั้นจึงกล่าวว่า “ขอประเดิมยาเดิดก่อน นายประดุจ 2 คน เป็นผู้มีส่วนได้รับรางวัลนี้ ข้าพเจ้าได้ปฏิญญาไว้ว่า รางวัลที่ได้จากพระราชานั้น ครึ่งหนึ่งจะให้แก่ นายประดุจคนแรก อีกครึ่งหนึ่งจะให้แก่นายประดุจคนที่ 2 มิเช่นนั้น ก็จะมิได้เข้าเฝ้า เพราะฉะนั้น ขอได้โปรดแบ่งรางวัล คือ การโภจนาคน 2 หัวหน้าจะแบ่งกันครึ่งเท่า ๆ กัน เพื่อมิให้ข้าพเจ้าผู้ทำปฏิญญาไว้ต้องเสียสัตย์”

ด้วยการขอร้องของกษัติ้งนั้น นายประดุจทั้ง 2 ก็ถูกนำตัวมาในที่เอนพะพระพักตร์ของพระราชา และถูกโบยหลังคนละ 50 ท้อย่างหนัก

เพื่อความฉลาดของกษัติ้งนั้น พระราชาและมนตรีทั้งหลายต่างรู้สึกอัศจรรย์ใจเป็นอันมาก เพิ่มความนับถือกษัติ้งยิ่งขึ้น

นี่คือ บทเรียนด้วยของจริง ที่กษัติ้งสอนคนโลก แต่เมื่อเทียบกับการสั่งสอนด้วยวิธีของพระพุทธเจ้าแล้ว ก็จะเห็นว่าพระองค์ไม่ทรงนิยมวางบทเรียนที่เป็นเหตุให้บุคคลต้องอาชญาอันรุนแรง การทราบให้คนเป็นคนดีของพระองค์นั้น ใช้วิธีไม่ให้บอบช้ำ ซึ่งเป็นที่สังเกตอย่างหนึ่งระหว่างการสอนของปุถุชนกับของพระอริยะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคพนวก ๙.

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุปสงค์กรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน เรื่อง แม่ศรีเรือน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๑๐ ข้อ ๑๐ คะแนน

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกข้อที่ถูกที่สุดแล้วทำเครื่องหมาย ในกระดาษคำตอบ

1. “ทรัพย์สมบัติเหล่านี้จะงอกเงยหรือหมดไปก็อยู่ที่กรรมฯ” คำว่า ทรัพย์สมบัติ หมายถึงอะไร
  - ก. เงิน
  - ข. บ้าน
  - ค. ที่ดิน
  - ง. นรดก
2. เหตุใดครอบครัวในสมัยก่อนจึงใหญ่กว่าในปัจจุบัน
  - ก. เพราะมีญาติผู้ใหญ่อยู่ร่วมด้วย
  - ข. เพราะพ่อบ้านมีภาระทางลักษณะ
  - ค. เพราะมีญาติของพ่อบ้านอยู่ร่วมด้วย
  - ง. เพราะมีลูกมาก
3. การตั้งบ้านเรือนของคนไทยสมัยก่อนในเรื่องแม่ศรีเรือนมีสภาพอย่างไร
  - ก. ตั้งอยู่เป็นกลุ่มไม่ห่างกัน
  - ข. ตั้งอยู่ใกล้คลาดกันเป็นพีค
  - ค. ครอบครัวญาติ ๆ อยู่ร่วมกันเป็นคุ้ม
  - ง. ตั้งอยู่ริมน้ำและตั้งอยู่ห่างกัน มีบริเวณกว้าง
4. การขยายของแบบตัวแทนท่องเที่ยวนานาชาติอย่างไร
  - ก. เป็นศูนย์กลาง ศิริเมือง
  - ข. สถานบลลังค์เพียนขยายส่ง
  - ค. พื้นเที่ยน ญี่ปุ่น ญวนบุหรี่
  - ง. หมาย พลู ถ่าน ฟินแลนด์

5. "แม่บ้านเหล่านี้นอกอยู่บ้านเลี้ยงลูกแล้วก็มักจะทำการค้าขายหรือรับจ้างไปด้วยในตัวเพื่อเพิ่มพูนรายได้" ข้อใดมีใจความต่างไปจากข้อความนี้
- นอกอยู่บ้านเลี้ยงลูกแล้วเพื่อเพิ่มพูนรายได้ แม่บ้านมักจะทำการค้าขายหรือรับจ้างไปด้วย
  - เพื่อเพิ่มพูนรายได้จากการค้าขายและรับจ้าง แม่บ้านเหล่านี้มักเลี้ยงลูกไปด้วย
  - เพื่อเพิ่มพูนรายได้ แม่บ้านมักจะทำการค้าขายหรือรับจ้างขณะอยู่บ้านเลี้ยงลูก
  - นอกอยู่บ้านเลี้ยงลูก แม่บ้านมักจะทำการค้าขายหรือรับจ้างไปด้วยเพื่อเพิ่มพูนรายได้
6. "ค้าขายดี มีกำไร ก็ตกรางวัล เงินสดหรือทองหยกให้ลูกจ้าง" คำว่า ตกรางวัลหมายความว่าอย่างไร
- ส่งตอบแทน
  - ให้รางวัล
  - ของขวัญ
  - เงิน
7. สูก ๆ ในสมัยก่อนมีส่วนช่วยเหลือครอบครัวในการสำอางอย่างไร
- ช่วยเลี้ยงน้อง
  - ช่วยทำงานบ้านแทนลูกจ้าง
  - ช่วยทำสวนครัว และดูแลเด็ก
  - ช่วยแม่ทำงานหารายได้
8. การซื้อของกินและของใช้ที่ลงมาก ๆ ให้ประโยชน์สำอางอย่างไร
- ราคาถูก
  - ประหยัดเวลา
  - ของมีคุณภาพ
  - เป็นหลักประกันว่าจะมีของกินของใช้ตลอดไป
9. ผู้หญิงสมัยก่อนไม่ได้รับราชการหรือทำงานตามบริษัท เพราะเหตุผลข้อใด เป็นสาเหตุ
- เป็นประเพณีที่ไม่ยอมให้ผู้หญิงออกไปทำงานนอกบ้าน
  - งานราชการหรือบริษัทหางานยังมีน้อย
  - ผู้หญิงไม่ได้รับการศึกษาด้านวิชาหนังสือเท่าเทียมผู้ชาย
  - การทำงานอยู่กับบ้านมีโอกาสได้ศูลบ้านและลูก ๆ ไปด้วย

๑๐. แม่น้านสมัยก่อนทําการค้าได้ผลดีมากไร้ทั้ง ๆ ที่อ่านหนังสือไม่ได้ เพราะเหตุใดเป็นสาเหตุ

- ก. เพราะมีความละเมียดรอบคง
- ข. เพราะรักการค้าขาย
- ค. เพราะระบบการค้าสมัยก่อนไม่ต้องใช้ความรู้ทางวิชาหนังสือ
- ง. เพราะได้สามีช่วยในด้านบัญชี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน เรื่อง: โนยร้อย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกข้อที่ถูกที่สุดแล้วท่าเครื่องหมาย X ในกระดาษคำตอบ

1. "นิทานที่น่ามาเล่าต่อไปนี้ก็เพื่อแสดงให้เห็นความสำคัญของการสอนด้วยบทเรียนจริง ๆ ..... " จากข้อความนี้ข้อใดกล่าวได้ถูกต้อง
  - ก. ใช้นิทานเป็นตัวอย่างประกอบการสอน
  - ข. สอน ติยานันิทานที่เป็นเรื่องจริงมา เป็นตัวอย่าง
  - ค. นิทานมีความสำคัญต่อการสอนด้วยบทเรียนจริง ๆ
  - ง. นิทานแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการสอนด้วยบทเรียนจริง ๆ
2. การที่กวีสัญญาภัยนายประดู่ว่าจะแบ่งรางวัลให้คนละครึ่งนั้นแสดงว่า เป็นอย่างไร
  - ก. กวีต้องการเข้าเฝ้ามากจึงยอมมอบรางวัลให้แก่นายประดู่ทั้งสอง เป็นการแลกเปลี่ยน
  - ข. กวีต้องการจะให้นายประดู่ได้รับผลตอบแทนจากการกระทำที่ไม่ชอบของตน เอง
  - ค. กวีต้องปฏิบัติตามธรรมเนียมของการเข้าเฝ้า
  - ง. กวีมีความเกรงกลัวต่อคำข่มขู่ของนายประดู่ทั้งสอง
3. พระเจ้ากาสิหาราชทานรางวัลให้แก่กวีเพราเหตุใด
  - ก. กวีตอบปัญหาได้ถูกต้องทุกข้อ
  - ข. กวีกล่าว โศกอันไฟเราะจันใจ
  - ค. กวีกล่าวเทิดพระเพียรติพระเจ้ากาสิ
  - ง. กวีสัญญาว่าจะไม่ขอรับพระราชทานรางวัลใด ๆ
4. เมื่อพระราชทานรางวัล เพราเหตุใดกวีจึงไม่ขอรับพระราชทานรางวัล
  - ก. เพราเหตุว่าไม่เกินไป
  - ข. เพราเห็นว่าไม่มีประโยชน์
  - ค. เพราต้องการให้บทเรียนแก่นายประดู่
  - ง. เพราต้องการแสดงความสามารถโดยบริสุทธิ์ใจไม่ต้องการรางวัล

5. เรื่องโนຍร้อนต้องการสอนคนเกี่ยวกับเรื่องใดมากที่สุด

- ก. ใจมักลากหาย
- ข. ความชื่อสัศย์ต่อหน้าที่
- ค. ธรรมะย่อมชนะธรรม
- ง. ความชื่อตรงนำไปสู่เกียรติยศ

6. คุณสมบัติข้อใดที่ทำให้กรีได้รับความนับถือจากพระราชาและมนตรีเพิ่มมากที่สุด

- ก. ความชื่อสัศย์
- ข. ความฉลาด
- ค. ความขยัน
- ง. ความอ่อนน้อม

7. วิธีการสอนของกรีในเรื่องโนຍร้อย เป็นการสอนไทยวิธีใด

- ก. ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง
- ข. ให้ผู้เรียนเรียนด้วยตัวอย่างที่มี
- ค. ให้ผู้เรียนเรียนจากการค้นคว้า
- ง. ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยคำรา

8. "โนຍร้อย" มุ่งสอนด้านใด

- ก. ผลของการใจมาก
- ข. ผลของการอัจฉริยะ
- ค. ผลของการไม่ชื่อตรงต่อหน้าที่
- ง. ผลของการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่

9. "การทราบให้คนเป็นคนดีของพระองค์นั้นใช้วิธีไม่ให้บอนช้ำ" การทราบ มีความหมาย
ตรงกันข้อใด

- ก. การทำให้คนค่อย ๆ กลับใจเป็นคนดี
- ข. การทำให้คนประสบอันตรายก่อนเป็นคนดี
- ค. การทำให้ได้รับความเจ็บปวดเพื่อให้เป็นคนดี
- ง. การทำให้คนเกิดความทุกข์เพื่อให้เป็นคนดี

๑๐. การสอนคนโภคของพระพุทธเจ้าทรงใช้วิธีใด

- ก. นุชาอัญ
- ข. นุชาเทวตา
- ค. ไม่ให้บอนช้า
- ง. ใช้วิธีการของนักบริษัท

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน เรื่อง หมูนไปตามลุมปาก

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกข้อที่ถูกที่สุดแล้วทำเครื่องหมาย ในกระดาษคำตอบ

1. ข้อใดมิใช่ข้อคิดจากเรื่องหมูนไปตามลุมปาก

- ก. การเป็นคนที่เชื่อคนง่าย การงานย้อมเสียหาย
- ข. ความเชื่อความมั่นคงก้าวต่อไป
- ค. ควรอาศัยความคิดของคนหลายกลุ่มเป็นเครื่องพิจารณา
- ง. ควรเชื่อถ้าผู้ใดเป็นครูของเรานะ

2. เรื่องหมูนไปตามลุมปาก มีความผุ่งหมายจะให้ผู้อ่านได้ข้อคิดในเรื่องใด

- ก. ให้เชื่อครึ่งไม่ เชื่อครึ่ง
- ข. ให้ใช้วิจารณญาณก่อน เชื่อ
- ค. ให้ฟังคำพูดหลาย ๆ คนแล้วเชื่อ
- ง. ไม่เชื่อจนกว่าจะมีหลายคนยืนยัน

3. "ความเชื่อเป็นประหนึ่งทางเลือก" หมายความว่าอย่างไร

- ก. ความเชื่อมีรูปร่างเหมือนกับทางเลือก
- ข. ความเชื่อเป็นตัวกำหนดให้เกิดการปฏิบัติ
- ค. ความเชื่อช่วยทำให้การปฏิบัติบรรลุผลสำเร็จ
- ง. ความเชื่อทำให้การทำงานง่ายขึ้น

4. "ยิ่งแล่นไปไกลเที่ยงได ก็ยิ่งผิดมากขึ้นเพียงนั้น" หมายความว่าอย่างไร

- ก. ยิ่งแล่นไปไกลเท่าไหร่ ก็ห่างจากฝั่งเท่านั้น
- ข. ยิ่งเชื่อมากเที่ยงได ก็ยิ่งกระทำการมากขึ้น
- ค. ยิ่งเชื่อในสิ่งที่ผิดมากเที่ยงได ก็กระทำในสิ่งที่ผิดมากขึ้นเท่านั้น
- ง. ยิ่งเชื่อในสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากเท่าไหร่ ก็กระทำด้วยความมั่นใจมากยิ่งเท่านั้น

5. สาเหตุที่ทำให้เกิดคำสอนต่างๆ คืออะไร

- ก. ความต้องการความสุข
- ข. ความต้องการความสงบ
- ค. ความต้องการความร่าเริง
- ง. ความต้องการความเป็นศักดิ์

๖. ข้อใดเป็นการปฏิบัติ ที่ไม่ชัดกับหลักพุทธศาสนา
 ก. การทราบดูเพื่อให้หมดกิเลส
 ข. การเคารพนุชนและขอพรเทวตา
 ค. การย่างกิเลส
 ง. การบูชาเทวตาด้วยเครื่องเซ่นลังเวย
๗. พุทธศาสนาสั่นบนความเชื่อประเททได้
 ก. ความเชื่อ โศยจริงใจ
 ข. ความเชื่อ โศยใช้ปัญญาพิจารณา
 ค. ความเชื่อ โศยอาศัยคำรา
 ง. ความเชื่อ โศยพังเสียงข้างมาก
๘. นักเลงทั้งสามคนหลอกลวงพระมหาณ์ เพราะมีเจตนาอะไร
 ก. ต้องการแสดงให้เห็นว่าพระมหาณ์เป็นคนโง่
 ข. ต้องการแสดงความฉลาด
 ค. ต้องการความสนุก
 ง. ต้องการแหะ
๙. เหตุใดนักเลงจึงไม่ยอมชิงแพะจากพระมหาณ์ โศยตรง
 ก. เพราะอดอยากอาหารมาหลายวันไม่มีเรี่ยวแรง
 ข. เพราะเกรงว่าแพะจะตกใจหนีไป
 ค. เพราะเกรงว่าพระมหาณ์จะต่อสู้ขัดขวาง
 ง. เพราะคิดว่าจะสามารถอุบายน้ำให้พระมหาณ์ทึ้งแพะนั้น โศยสมควรใจ
๑๐. เหตุใดเมื่อพระมหาณ์ทึ้งแพะแล้วจึงอาบน้ำก่อนกลับบ้าน
 ก. เพื่อชำระความสกปรกที่เข้าใจว่าเกิดจากสุนัข
 ข. เพื่อสะอาดเคาระที่
 ค. เพราะเดินทางมาไกล ร่างกายเบื่องด้วยเหงื่อโคล
 ง. เพราะต้องทึ้งสุนัขไปเสียได้

ประวัติมูลจัย

นางสาวพรพรรณ อุ่นเรือน เกิดวันที่ 1 กันยายน 2501 ที่จังหวัดเพชรบูรณ์
 สำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิต จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการศึกษา 2524
 ศึกษาต่อในสาขาวิชา โสตทศนศึกษา ภาควิชา โสตทศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2527 บัจจุบันดำรงตำแหน่ง อาจารย์ ๑ ระดับ ๔
 ฝ่ายโสตทศนศึกษา โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย